

Sygn. akt III KZ 30/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 12 lipca 2017 r.,
w sprawie **J.L.**,
skazanego z art. 286 § 1 k.k.,
zażalenia obrońcy skazanego,
na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...),
z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt II AKzw (...),
o odmowie przyjęcia kasacji

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Okręgowego w O. z dnia 12 grudnia 2016 r., sygn. akt III Kow (...), utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt II AKzw (...), udzielono skazanemu J.L. zezwolenia na odbywanie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 27 listopada 2013 r., sygn. akt VII K (...), w systemie dozoru elektronicznego.

Kasację od postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt II AKzw (...), wniósł obrońca skazanego J.L..

Zarządzeniem z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt II AKzw (...), Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji obrońcy skazanego J.L. od

postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt II AKzw (...), z powodu jej niedopuszczalności z mocy ustawy.

Zażalenie na ww. zarządzenie wniósł obrońca skazanego J.L., zarzucając rażące naruszenie prawa tj. art. 519 k.p.k. w zw. z art. 93a § 1 pkt 1 k.k.

W konkluzji obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia w całości oraz rozpoznanie kasacji.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 519 k.p.k. od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie oraz od prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a Kodeksu karnego może być wniesiona kasacja. We wszystkich pozostałych przypadkach postanowienia sądów mogą być skarżone kasacją jedynie przez podmioty szczególne wskazane w art. 521 k.p.k.

W niniejszej sprawie przedmiotem zaskarżenia kasacją stało się postanowienie w przedmiocie udzielenia skazanemu J.L. zezwolenia na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Sporządzenie i wniesienie kasacji przez stronę było zatem niedopuszczalne i słusznie wydano zarządzenie o odmowie jej przyjęcia. Obrońca skazanego zdaje się bowiem mylić wykonywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego (tak, jak to ma miejsce w przypadku J.L.) z umorzeniem postępowania i zastosowaniem środka zabezpieczającego w sytuacji, gdy zostanie ustalone, że podejrzany dopuścił się czynu w stanie niepoczytalności, a istnieją podstawy do zastosowania środków zabezpieczających.

W uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw jednoznacznie wskazano, że projekt przewiduje przyznanie stronie, na zasadzie wyjątku, uprawnienia do wniesienia skargi kasacyjnej od postanowienia, nie zaś wyłącznie od wyroku. „Zwrócić jednak należy uwagę na to, że kasacja może być wniesiona jedynie od postanowienia utrzymującego w mocy postanowienie o uwzględnieniu wniosku oskarżyciela o umorzenie postępowania i zastosowanie środków zabezpieczających (...) a nie od każdego prawomocnego postanowienia

sądu odwoławczego wydanego w tym przedmiocie. Warunki określone w art. 519 *in fine* k.p.k. muszą być spełnione kumulatywnie” (VII kadencja, druk sejm. nr 870).

Tego rodzaju sytuacja nie miała miejsca w przypadku skazanego J.L., wobec którego nie umorzono postępowania i nie zastosowano środków zabezpieczających. Odnosząc się natomiast do kwestii rozpoznania przez Sąd Najwyższy kasacji w tożsamej przedmiotowo sytuacji (III KK 58/11), to abstrahując od prawdziwości tego twierdzenia obrońcy, przypomnieć jedynie należy, że kasację w powołanej sprawie wniósł Rzecznik Praw Obywatelskich, który może wnieść kasację od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie (art. 521 k.p.k.). Na marginesie wskazać zaś jedynie należy, że postanowieniem Sądu Rejonowego w O. z dnia 15 czerwca 2016 r., sygn. akt VII Ko (...), utrzymanym w mocy postanowieniem z dnia 29 lipca 2016 r., sygn. akt III Kzw (...), zarządzono wobec skazanego J.L. wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie VII K (...). Treść wniesionej w sprawie kasacji, w której obrońca wnosił między innymi o uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego w O. z dnia 15 czerwca 2016 r., sygn. akt VII Ko (...), a także treść zażalenia, w którym obrońca powołał tożsamą przedmiotowo sytuację (w sprawie o sygn. akt III KK 58/11 Sąd Najwyższy uwzględnił kasację od postanowienia o zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności) wskazuje, że intencją obrońcy w istocie było zaskarżenie kasacją postanowienia Sądu Okręgowego w O. z dnia 29 lipca 2016 r., sygn. akt III Kzw (...), mocą którego – o czym była już mowa powyżej – utrzymano w mocy postanowienie o zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności. Tego rodzaju próba okazała się jednak również nieskuteczna, chociażby z uwagi na termin wskazany w art. 524 § 1 k.p.k.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.

as